

حضرت عیسیٰ بہتر (72) صحابیاں کی تبلیغ کرنے تے بیمار لوکاں کی شفاء دینے واسطے پہیجئے ان

1 فراس تون بعد حضرت عیسیٰ اپنے صحابیاں
10 وچوں بہتر (72) بندیاں کی دو دو نیاں جوڑیاں

بٹائی کے آپے کولوں اگے انہاں گرانواں وچ پہیجیا جتھے
انہاں آپوں جاٹا سی۔ 2 حضرت عیسیٰ فرمایا، ”فصل تے
بھوں آے، پر کم کرنے آلے لوک تھوڑے ان۔ اس واسطے
فصلاں نے مالک اگے التجا کرو کہ او اپنی فصل واسطے
کم کرنے آلے بندیاں کی پہیجے۔ 3 پر جاؤ اللہ نے حوالے!
اے اسرح ہی آے کہ میں پہیڈاں کی پہگیڈاں در پیا
پہیجٹاں۔ 4 اپنے نال فالتو سامان کجھ وی ناں گھڑو، ناں
کوئی تھیلا، ناں بٹوا، ناں فالتو جتی۔ تے راہ وچ کسے
کول رُکی کے سلام دُعا کرنے وچ ویلا وی ضائع ناں کرو۔
5 جس کسے نے گھرے در جاسو اسی اسرح دُعا
دیو، ”اللہ تعالیٰ تِساں کی امن و سلامتی وچ رخے!“
6 اگر اُس کہار کوئی امن پسند بندہ ہویا تے تِساں نی
برکت اُس پر ہوئی جاسی، نی تے اسی امن و سلامتی

نی پہنچن لگی۔⁷ جس کھار تُساں ٹھہرو تے کھاٹا
پیٹا وی اُتھے ہی کرو، کیٹانکہ مزدور نی مزدوری اُس
نا حق ہونا آے۔ ساریاں کھراں نے مہمان ناں بٹو۔

⁸ اگر کُسے ایئے جہے شہر یا گرائیں وچ گئے او جتھے
نے لوک تُساں نی گل سٹن، او جیہڑا وی کھاٹا تُساں
کی پیش کرن کھائی کہنو۔⁹ اُتھے نے بیمار لوکاں کی
شفاء دیو، تے لوکاں کی اللہ تعالیٰ نا اے پیغام دسو،
’اللہ تعالیٰ نی بادشاہی نیڑے آئی گئی آے۔‘¹⁰ کدے
تُساں کُسے ایئے جہے شہرے وچ گئے او جتھے نے
لوک تُساں کی قبول ناں کرن، تے اسرح کرو کہ اُس
شہر کی چھوڑنے ویلے بازار وچ جائی کے اُتھے نیاں
لوکاں کی آخو،¹¹ تُساں نے شہر نی مٹی جیہڑی آساں
نے پیراں نال لگی آے، تُساں نی تباہی نی نشانی نے
طور اپر آساں چھنڈنے آن۔ پر اے گل یاد رُخو کہ اللہ
تعالیٰ نی بادشاہی نیڑے آئی گئی آے۔‘¹² یقین کرو کہ
قیامت آے دیہاڑے صدوم شہر نے غنہگار لوکاں نی
بہ نسبت اُس شہر نیاں لوکاں کی زیادہ سزا لبھسی۔“

ایمان ناں رخٹے آلے لوکاں نے شہر

13 آے خرازین تے بیت صیدا شہراں نے لوکو، تُساں
پر افسوس! کیئانکہ اگر او مُعجزے طائر تے صیدا
شہراں نے لوکاں وچ دسے جائے جیہڑے تُساں کی
دسے گئے ان، تے او لوک اُسے ویلے اپٹے غناہواں
توں توبہ کری کے اپٹے غناہواں پر پشیمانگی دسٹے
واسطے ٹاٹ نے کپڑے لاٹے تے خاک پر بیہی جائے۔

14 یقین کرو کہ قیامت آلے دیہاڑے طائر تے صیدا
شہراں نے غنہگار لوکاں نی بہ نسبت تُساں کی زیادہ
سزا لبھسی۔ 15 آے کفر نَحوم شہر نے لوکو! تُساں نا
کے حال ہوسی؟ تُساں کی آسماناں وچ چاڑیا جاسی؟
بلکل نی! بلکہ تُساں کی تے دوزخ وچ سٹیا جاسی!“
16 فر حضرت عیسیٰ اپٹے صحابیاں کی آخیا، ”جیہڑا
کوئی تُساں نی گل سُننا اے، او مہاڑی گل سُننا اے۔
جیہڑا تُساں کی رد کرنا، او مکی رد کرنا۔ تے جیہڑا
مکی رد کرنا، او مہاڑے پہیجٹے آلے کی رد کرنا۔“

بہتر (72) صحابی واپس اچھٹے ان

17 جدوں او بہتر (72) بندے اپنے دورے توں خوشی نال واپس آئے، تے آخٹ لغے، ”حضور، تساں نے نائیں اپر جنات وی آساں نا حکم مننے ان!“¹⁸ حضرت عیسیٰ انہاں کی جواب دتا، ”چنگا! تاں ہی مکی شیطان اسرح پیا ٹھیٹا نظر آیا جسرح آسمان توں بجلی پئی ٹھیٹی! ¹⁹ یاد رخوا! میں تساں کی اس قابل بٹائی شوڑیا آے کہ ہن تساں انہاں سپاں تے بچوواں کی کچلی کے رخی شوڑو تے دشمن شیطان اپر غالب آئی جاؤ۔ تساں نا کوئی کجھ نی بگاڑی سکٹا۔ ²⁰ پر تساں کی اس گل اپر زیادہ خوش نی ہونا چاہی نا کہ جنات تساں نا حکم مننے ان، بلکہ اس گل اپر خوش ہونا چاہی نا آے کہ جنت وچ تساں نے ناں لیخے گئے ان۔“

حضرت عیسیٰ خوش ہوئے ان

²¹ اُسے ویلے حضرت عیسیٰ رُوح پاک نے وسیلے نال خوش ہوئی کے اللہ تعالیٰ نی شکر گزاری کیتی، ”آے باپ، زیمی و آسمان نے مالک! میں تہاڑا شکر

ادا کرنا آں کہ تُوں اے گلاں عالماں تے عقلمنداں
 کولوں چُھپایاں اُن، پر سدھیان تے سادیاں کی دسی
 شوڑیاں اُن۔ ہاں اے باپ! تہاڑی رَضا اِسرح ہی سی۔“
 22 فر حضرت عیسیٰ لوکاں کی آخیا، ”مکی اپٹے آسمانی
 باپ سارا کُجھ دیئی شوڑیا اے۔ اُس تُوں بغیر مہاڑی یعنی
 پُتر نی پوری پہچاٹ کُسرے کی وی نی۔ تے مہاڑے یعنی پُتر
 تُوں بغیر اُس نی پوری پہچاٹ وی کُسرے کی نی، ماسوائے
 اُس بندے نے جسی میں اُس نے بارے وچ دستا چاہناں۔“
 23 فر حضرت عیسیٰ مڑی کے خاص اپٹے صحابیاں
 کی آخیا، ”تساں لوک کِتنے خوش نصیب او، کیئانکہ
 تساں انہاں کماں نے گواہ او جو کُجھ میں کرنا
 آں! 24 اے گل یاد رَحو کہ بہوں سارے نبی تے
 بادشاہ چاہٹے سٹ کہ جو وی کم تساں تکٹے او،
 او وی تکٹ، پر نی تکی سکے۔ تے جو وی گلاں
 تساں سٹنے او، او وی سٹن۔ پر او نی سٹی سکے۔“

ریاست سامریہ نے نیک بندے نی مثال

- 25 فر انہاں لوکاں وچوں اک جیہڑا کہ شریعت نا عالم سی، اُس حضرت عیسیٰ کی سوالاں وچ پھسائے نی کوشش کیتی۔ او آخٹ لگا، ”حضور، اے گل دسو کہ ہمیشہ نی زندگی نا حقدار بٹنے واسطے مکی گے کرنا چاہی نا اے؟“
- 26 حضرت عیسیٰ اُس کی آخیا، ”توراہ شریف وچ اس نے بارے وچ گے لیکھا وا؟ تُوں اُس وچ گے پڑھیا؟“
- 27 اُس بندے جواب دتا، ”رَبّ، تُوں نے خُدا، نال اپنے پورے دل، پوری جان، پوری طاقت تے پوری عقل نال مُحبت کرو۔ اپنے گوانڈیاں نال اسرح مُحبت کرو جسرح تُوں اپنے آپ نال کرنے او۔“
- 28 حضرت عیسیٰ اُس کی آخیا، ”تُوں ٹھیک آخیا! انہاں حُکماں اپر عمل کر، تے تکی ہمیشہ نی زندگی لبھسی!“
- 29 اُس عالم اپنی گل صحیح ثابت کرنے واسطے فر آخیا، ”پر مہاڑا گوانڈی گن اے؟“
- 30 حضرت عیسیٰ اُس کی اک مثال دیئی کہ جواب دتا، ”اک بندہ سی، او یروشلم شہر تُوں اریحا شہر در

پیا جاٹا سی۔ راہ وچ ڈاکوواں اُس کی کہپری کہندا،
 اُس نے کپڑے لاہی کہندے، اُس کی ماریا کُٹیا تے
 ادھمُہوا کری کے نسی گئے۔³¹ اتفاق نال اک مذہبی
 پیشوا اُسے راہ تُوں لَنگیا۔ اُس زخمی بندے کی تکیا،
 پر سڑکے نے ڈوئے پاسے ہوئی کے لنگی گیا۔³² اسرح
 لاوی قبیلے نال اک بندہ جیہڑا کہ بڑے عبادت خانے نال
 مُلازم سی، اُتھوں لَنگیا تے اُس بندے کی تکیا۔ او وی
 اُس کی نظرانداز کری کے لنگی گیا۔³³ فر اسرح ہویا کہ
 ریاست سامریہ نال اک بندہ وی اُتھوں گُزریا، جنہاں نال
 بنی اسرائیلی لوک نفرت کرنے سن۔ جیہڑے ویلے اُس
 زخمی بندے کی تکیا تے اُس کی ترس آیا۔³⁴ او اُس کول
 گیا تے اُس نے زخماں اپر دوائی لائی کے پٹی بدھی۔
 فر اُس کی اپڑے سواری آلے جانور اپر بہالی کے اک
 سرائے درہٹی گیا جتھے اُس نی دیکھ پہال کیتی۔³⁵ ڈوئے
 دیہاڑے اُس سامریہ نے بندے سرائے نے مالک کی دو
 دینار دتے تے آخیا، اِس بندے نال چنگی طرح خیال رُخو!

اگر علاج نا خرچہ زیادہ ہوئی گیا، تے باقی رقم جدوں
 میں فرادھر اچھساں تے تُساں کی چائی دیساں۔“
 36 فر حضرت عیسیٰ عالمے کولوں پُچھیا، ”تہاڑا
 گے خیال اے؟ اُنہاں تر یہاں بندیاں وچوں
 کیہڑے بندے اُس نا گوانڈی ہوئے نا کردار
 ادا کیتا، جس اپر ڈاگواں حملہ کیتا سی؟“
 37 عالم جواب دتا، ”او بندہ جسی اُس اپر ترس آیا سی۔“
 حضرت عیسیٰ اُس کی آخیا، ”جا، تُوں وی اسے طرح کر۔“

حضرت عیسیٰ مارتھا تے مریم نے کہار جائے ان

38 حضرت عیسیٰ تے اُنہاں نے صحابی یروشلم شہر در
 جائیاں جائیاں اک گراں وچ پُہنچے۔ اُتھے اک عورت
 سی جس نا ناں بی بی مارتھا سی۔ اُس حضرت عیسیٰ
 کی اپٹے کہار خوشی نال ٹھہرائی کیندا۔ 39 اُس نی
 اک پھینٹ بی بی مریم وی سی۔ او حضرت عیسیٰ کول
 اچھی کے بیٹھی، تے اُنہاں نیاں گلاں سُنٹ لغی۔ 40 بی
 بی مارتھا کہرے نا گم کرنیاں کرنیاں تھکی گئی،

تے اچھی کے حضرت عیسیٰ کی آخیا، ”حضور،
کُجھ مہاڑا خیال وی کرو۔ میں گہلی مہلی پئی گم
کرنی آں۔ اس کی آخو اچھی کے مہاڑی مدد کرے!“
41 حضرت عیسیٰ اُس کی آخیا، ”مارتھا، مارتھا، تُوں تے
بہوں سارے کماں واسطے پریشان ہوئی وی ایں! 42 پر
ضروری گل تے اک ہی آے جسی مریم چٹیا آے۔ اس کی
حاصل کرنے تُوں بعد کوئی اس کولوں کہنی نی سکٹا!“

نور-ے-کشمیر

اللہ تعالیٰ اپنا فضل ترے امن پاک نبیاں نے ذریعے انسانیت پر ظاہر
کیتا۔ اسان نا دلی مقصد اے کہ اس پیغام کی پھیلا یا جائے۔
اسان خوشی نال عیسیٰ المسیح نے بارے وچ تسان نال گل
کرساں، یا تسان نال دُعا کرساں، یا تسان نی مدد کرساں۔

<https://m.me/noor3kashmir> WhatsApp +447726104324 <https://noorekashmir.com>

Copyright © 2020 Noor-e-Kashmir
Creative Commons Attribution-NonCommercial-NoDerivatives 4.0 International
(CC BY-NC-ND).